

TEMAT TYGODNIA: Wesołe zabawy. (22.06.2020-30.06.2020)

22.06.2020r. – poniedziałek - temat: Śmiech to zdrowie.

CELE:

- nabywanie umiejętności uważnego słuchania ze zrozumieniem
 - wdrażanie do przestrzegania przyjętych zasad
 - wdrażanie do sprzątanania po skończonej zabawie
 - uświadamianie sobie konieczności sprzątanania i tego, że bałagan może być przyczyną wypadków
 - poznanie znaczenia słowa ład
 - stosowanie określeń położenia przedmiotów w przestrzeni
 - budzenie poczucia bezpieczeństwa.
1. Czytanie opowiadania Jak Trampolek nauczył dzieci dbać o zabawki.
- Trampolek wracał z wycieczki. Nie mógł doczekać się chwili, kiedy opowie dzieciom i zabawkom o swoich przygodach. Było późne popołudnie i wszystkie przedszkolaki poszły już do domu. Trampolek stanął w progu sali. – Hej, hop! Jestem! – Jak dobrze, że wróciłeś – podbiegł do niego Miś. – Stało się coś strasznego. Nasze dzieci zostały zaczarowane. – Naprawdę? – zmartwił się Trampolek. – Popatrz sam – i Miś zaczął pokazywać łapką. Trampolek nie wierzył własnym oczom. Na stolikach rozrzucone były klocki i kredki. Samochodzik leżał na dachu i tylko kółka się kręciły, brum, brum, brum. Pluszowe maskotki poupychane były na półce z książkami, wagoniki z kolejki stały w jednym końcu sali, a lokomotywa w drugim. Lalki wzdychały ze smutkiem, bo mebelki w ich domku ktoś poprzewracał, ojej. – Trampolinku, ratuj! – usłyszał wołanie Zajączka. – Gdzie jesteś? – Pod szafą. Piotruś mnie tutaj schował i zapomniał wyjąć. Trampolek położył się na podłodze. – Podaj mi łapkę. – Spróbuję – Zajączek wyciągnął łapkę do Trampolinka. – Hej raz, hej dwa! – zawołał Trampolek i z wielkim trudem wyciągnął Zajączka spod szafy. – Och, myślałem, że Piotruś mnie lubi – powiedział Zajączek i pokicał do swojego domku. Trampolek pocieszał wszystkich, jak umiał. A potem zakasał rękawki i wziął się do sprzątanania. Sala wreszcie wyglądała tak jak zawsze. Następnego dnia, kiedy dzieci przyszły do przedszkola, zaczęły prosić Trampolinka, żeby opowiedział, jak było na wycieczce. – Nie mogę, jestem bardzo zmęczony, bo do nocy robiłem porządku. – A później nam opowiesz? – Później będę sprzątał. – Ale dlaczego? – Bo pewnie znowu zabawki będą porzucane i poupychane po kątach – odpowiedział Trampolek, nie patrząc na nikogo. Aha! Chyba złe czary przestawały działać, bo dzieci bardzo się zawstydzily. Zaraz po skończonej zabawie pięknie odłożyły zabawki na swoje miejsce, a książeczki poukładały równo na półkach. – Nie gniewaj się na mnie – przepraszał Piotruś Zajączka i mocno przytulił go do siebie. No i wreszcie Trampolek mógł rozpocząć swoją opowieść. Dzieci śmiały się cha, cha, cha i aż podskakiwały, tak wesołe były przygody Trampolinka. A złe czary zniknęły i nigdy nie wróciły. Hej, hop! Urszula Piotrowska

2. Rozmowa na temat opowiadania. Przykładowe pytania: – O czym jest opowiadanie? – Co zobaczył Trampolek w sali? – Gdzie był schowany Zajaczek? – Co zrobił Trampolek? – Czy dzieci nauczyły się utrzymywania porządku w sali?
3. Zabawa dydaktyczna „Jaka to zabawka?”. N. odsłania przypiętą na tablicy ilustrację półki. Pyta dzieci: Co to jest? Do czego służy?. Następnie kolejno umieszcza na ilustracji zakryte szablony piłki, samochodu, lalki i książki. Przesuwa po szablonie kartkę z dwoma lub trzema okrągłymi otworami, a dzieci na podstawie widocznych przez otwory fragmentów próbują odgadnąć, co to za zabawka. Dzieci umieszczają zabawki w odpowiednim miejscu na prawdziwej półce w sali i opisują ich położenie, stosując określenia: wyżej, niżej, dalej, bliżej.
4. Zabawa dydaktyczna „Która zabawka zmieniła miejsce?”. N. zwraca się do dzieci, by dokładnie przyjrzały się półkom z zabawkami i zapamiętały położenie zabawek. Następnie prosi wszystkie dzieci o zamknięcie na chwilę oczu i zmienia układ przedmiotów. Potem mówi dzieciom, by otworzyły oczy, i spróbowały powiedzieć, co się zmieniło. Na zakończenie wybrane dziecko układa zabawki z powrotem na właściwych miejscach.
5. N. prosi dzieci, żeby przypomniały mu, dlaczego zabawki powinny być na swoich miejscach. Wyjaśnienie pojęcia ład.
6. Zabawa według Weroniki Sherborne „Rolowanie dywanu”. Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko kładzie się na podłodze, a drugie turla je tak, jak się zwija dywan. Po jakimś czasie następuje zmiana ról.

23.06.2020r. – wtorek - temat: Lubimy porządek.

CELE:

- przeliczanie elementów, stosowanie liczebników głównych
- segregowanie elementów według określonej zasady

- motywowanie do logicznego myślenia i wyciągania wniosków
 - ćwiczenie stosunków przestrzennych.
1. Zabawa ruchowa „Uciekaj, uciekaj”. N. rozkłada na dywanie duże obręcz. Dzieci swobodnie poruszają się po sali, a na sygnał gwizdka chowają się do domków-obręczy (po pięć osób do każdej).
 2. N. zaprasza dzieci do wysłuchania wiersza. O zabawkach
Miło jest się bawić misiem lub klockami. Lecz na koniec zawsze zabawki sprzątam. Lalki będą spały we własnych łóżeczkach, książki niech odpoczną na swoich półeczkach, w pudełkach parkują wszystkie ciężarówky, do szuflady trafią kredki i ołówki. Niech tam sobie drzemią, nabierają siły, żeby rano znowu z wami się bawiły! Maciejka Mazan

3. Rozmowa na temat treści wiersza. Przykładowe pytania: – O jakich zabawkach była mowa w wierszu? Wymieńcie je. – Co należy zrobić po zabawie? – Gdzie po zabawie trafiły lalki, książki, ciężarówky, kredki i ołówki? – Popatrzcie, czy w naszej sali każdy rodzaj zabawek ma swoje miejsce? Gdzie są klocki, a gdzie książki?
4. Zabawa matematyczna „Segregujemy zabawki”. N. ponownie rozkłada na dywanie duże obręcz i wysypuje z worka przygotowane wcześniej zabawki. Zadaniem dzieci jest zaproponować sposoby ich posegregowania. Dzieci rozdzielają zabawki według własnego pomysłu, tworząc zbiory. Następnie przeliczają, ile zabawek jest w każdym z nich.

24.06.2020r. - środa - temat: Trójkątne królestwo.

CELE:

- ustalenie na poziomie intuicji, czym jest trójkąt i dostrzeganie jego cech
 - wdrażanie do rozpoznawania figur geometrycznych
 - wdrażanie do słuchania ze zrozumieniem
 - kształtowanie umiejętności manipulowania przedmiotami
 - kształtowanie umiejętności współpracy w zespołach dwuosobowych.
1. Recytacja wiersza. Trójkątna bajka
Była raz sobie skała bardzo dziwna, trójkątna. Stał na tej skale pałac bardzo dziwny, trójkątny. W pałacu tym na tronie bardzo dziwnym, trójkątnym, zasiadał król w koronie

bardzo dziwnej, trójkątnej. I patrzył z okien wieży bardzo dziwnej, trójkątnej, na dzielnych swych rycerzy bardzo dziwnych, trójkątnych. (...) Danuta Wawiłow, Oleg Usenko

2. Rozmowa na temat wiersza. Przykładowe pytania: – Jaki kształt miała skała? – Jakie jeszcze znacie figury geometryczne? – Gdzie spotykacie trójkąty?
3. Burza mózgów „Z czym kojarzy mi się trójkąt?”. Zapisanie wypowiedzi dzieci.
4. Zabawa plastyczno-matematyczna „Trójkątny świat”. Dzieci tworzą z rozsypanych trójkątów w różnych kolorach i różnej wielkości własne kompozycje – trójkątne królestwo. Następnie naklejają swoje projekty na kartkach A3.

5. Tworzenie swobodnego tekstu inspirowanego wykonaną pracą.
6. Ćwiczenia oddechowe. N. rozdaje dzieciom słomki i kubeczki z wodą. Dzieci wdmuchują powietrze do kubeczków przez słomkę. Regulowanie wdechu i wydechu.
7. Rozwiązywanie zagadek słownych. N. opisuje czynności wykonywane na co dzień przez przedstawicieli różnych zawodów. Dzieci odgadują nazwę opisywanego zawodu. Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia.

8. Zabawa „Kto znajdzie – wygrywa!”. N. rozkłada na stoliku kawałki kolorowych włóczek i tasiemek. Zadaniem dzieci jest wyszukanie trzech kawałków w takim samym kolorze. Kto prawidłowo wykona zadanie, wygrywa. Ćwiczenie percepcji wzrokowej, rozpoznawanie i nazywanie kolorów

25.06.2020r. – czwartek - temat: W kapeluszu mego taty.

CELE:

- nauka piosenki W kapeluszu mego taty
 - doskonalenie poczucia rytmu
 - improwizacje muzyczno-ruchowe
 - reagowanie na sygnał dźwiękowy
 - rozwijanie koordynacji ruchowej.
1. Zabawa „Rośniemy”. Dzieci stoją w kole zwrócone twarzami do środka koła. Najpierw kucają, a następnie wstają, po czym próbują wspiąć się na paluszki i rączkami sięgnąć jak najwyżej. N. mówi: Jacy wy jesteście duzi. Potem pyta: Kim chcielibyście zostać, kiedy będziecie już tacy duzi jak mama i tata?.
 2. Zabawa „Kim będę, kiedy dorosnę?”. Chętne dziecko za pomocą gestów i dźwięków pokazuje wybrany przez siebie zawód, a pozostałe dzieci odgadują.
 3. Słuchanie piosenki W kapeluszu mego taty . Po wysłuchaniu piosenki N. przeprowadza z dziećmi swobodną rozmowę na temat, kim mogłyby zostać, gdy dorosną.
 4. Zabawa z kapeluszem. Dzieci ustawione w kole podają sobie rytmicznie (z rąk do rąk) kapelusz z kartonikami przy dźwiękach instrumentalnej wersji piosenki W kapeluszu mego taty. Gdy muzyka cichnie, dziecko, które w tym momencie trzyma kapelusz, losuje kartkę ze zdjęciem zawodu występującego w treści piosenki (kartonik księżniczka nie bierze udziału w losowaniu). Zadaniem dzieci jest pokazanie, co robi w pracy dana osoba. Po podaniu nazwy zawodu N. ustala z dziećmi, na czym polega praca danej osoby i jak mają ją przedstawić. Za każdym razem po wykonaniu zadania wykorzystany kartonik zostaje odłożony, a dzieci wracają do koła. Znow ustawiają się twarzami do środka i podają sobie kapelusz z losami przy dźwiękach piosenki. Zabawę powtarzamy aż do wyczerpania losów. x Strażak – jeździ wozem strażackim z wyjąca syreną. Dzieci naśladują dźwięk syreny strażackiej: ijo, ijo, ijo. x Maszynista – prowadzi pociąg. Maszynistą zostaje dziecko, które wylosowało ten kartonik, a pozostałe dzieci ustawiają się za nim w pociąg. Przez chwilę wszystkie poruszają się po sali, naśladując odgłosy pociągu: ciuch, ciuch, ciuch. x Pirat – pływa na statkach pirackich. Dzieci siadają na podłodze i rękami naśladują ruchy wiosła. x Marynarz – pływa po morzach i oceanach. Dzieci kołyszą się na boki, naśladując rękami ruch fal (do góry i na dół), a głosem szum morza: szszszsz. x Kominiarz – wspina się po drabinie. Dzieci chodzą po sali, podnosząc wysoko kolana (jeśli w sali są drabinki, mogą kolejno wspinać się na drabinki). x Dentysta – leczy zęby. Dzieci językiem sprawdzają, ile mają zębów, dotykając kolejno każdego ząbka. x Kucharka – przygotowuje jedzenie. Dzieci rączkami naśladują ruch mieszania w garnku. x Podróżniczka – jeździ po świecie. Dzieci z rączek robią lornetkę i rozglądają się za ciekawym obiektem do zwiedzania. x Malarka – maluje obrazy. Dzieci naśladują w

powietrzu ruchy pędzla: raz lewą, raz prawą ręką. x Pielęgniarka – opatruje skaleczenia, robi zastrzyki, mierzy ciśnienie i temperaturę. Dzieci przykładają do czoła zewnętrzną część dłoni, jakby sprawdzały temperaturę.

5. Gdy już wszystkie losy zostaną wyciągnięte z kapelusza i przedstawione, N. pokazuje kartonik z książeczką (dla przypomnienia może spytać o to, czym zajmują się książeczki) i włącza fragment akompaniamentu do zabawy Na bal z Kopciuszkiem (CD). Dzieci tańczą do instrumentalnej wersji piosenki. Po tej części następuje koniec zabawy.
6. Nauka piosenki W kapeluszu mego taty. N. podaje tekst podzielony na kolejne wersy, a dzieci go powtarzają. <https://www.youtube.com/watch?v=izR82w7laml>

W kapeluszu mego taty

1. W kapeluszu mego taty, gdy dorosłym będę panem.
To usiądę i wymyślę, kim zostanę.
Czy piratem, czy strażakiem, maszynistą lub dentystą,
kolejarzem, marynarzem albo kominiarzem.
Ref.: Mamo, tato, co wy na to? Będę kominiarzem. X2
 2. Kiedy wreszcie będę duża i przerosnę moją mamę.
Będę buty mieć na szpilkach i zostanę.
Pielęgniarką lub malarką, baletnicą czy kucharką,
ogrodniczką, podróżniczką, a może książeczką.
Ref.: Mamo, tato, co wy na to? Że będę książeczką. x2
7. Ćwiczenia artykulacyjne „Daj całuska”. Dzieci swobodnie poruszają się po sali. Na hasło cmok dobierają się w pary i posyłają sobie w parach całuski. Zabawę powtarzamy, przy czym dzieci za każdym razem zmieniają się w parach. Ćwiczenie mięśni narządów mowy. Stosowanie pojęcia para.

26.06.2020r. – piątek - temat: Kim będę gdy dorosnę.

CELE:

- kształtowanie umiejętności manualnych
 - wzbogacanie doświadczeń wzrokowych i dotykowych
 - tworzenie kompozycji według własnego pomysłu
 - rozwijanie wyobraźni
 - usprawnianie koordynacji wzrokowo-ruchowej
 - wdrażanie do zachowania ładu i porządku w otoczeniu
 - usprawnianie aparatu mowy
1. Zabawa ruchowo-słuchowa „Maszerują ratownicy”. Podczas gdy N. liczy do pięciu, dzieci-ratownicy maszerują po okręgu – najpierw w prawą stronę, a przy kolejnym odliczaniu w lewą. Następnie odwracają się twarzami do środka kręgu i przy dalszym odliczaniu wędrują krokiem dostawnym – najpierw w prawo, później w lewo, małymi kroczkami do środka i do tyłu. Usprawnianie analizatora kinestetyczno-ruchowego.
 2. Ćwiczenie przeliczania w zakresie 5. Zabawa „Detektywi”. Dzieci chodzą po sali przy dźwiękach muzyki i trzymają w rękach lunety wykonane z rurek po papierze toaletowym. Podczas przerwy w muzyce wykonują polecenia N., np. na hasło w prawo – patrzą przez lunety w prawo. Zabawa się powtarza przy zmienionych poleceniach, np. w lewo, do tyłu, do przodu, w bok. Ćwiczenie orientacji kierunkowej.
 3. Rozmowa odwołująca się do wcześniejszych wypowiedzi dzieci na temat tego, kim chciałyby zostać w przyszłości.
 4. Malowanie na kartkach farbami plakatowymi przy użyciu palców swojego wymarzonego zawodu.

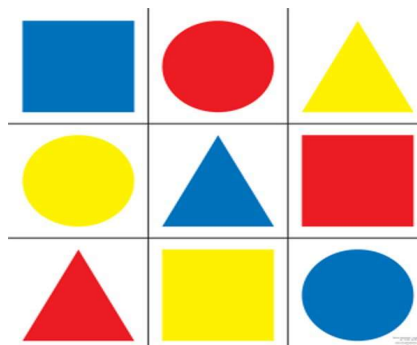
5. Wspólne sprzątnięcie po zakończonej pracy.
6. Ćwiczenia ortofoniczne. Dzieci swobodnie spacerują po sali. Na hasło stop zatrzymują się i głośno ziewają. Rozwijanie ogólnej sprawności narządów mowy.

7. Zabawa „Co potrafię zrobić?”. N. gromadzi dzieci w kole na dywanie i proponuje, aby wszyscy zastanowili się nad tym, co potrafią zrobić. N. mówi: Ja potrafię klasnąć w dłonie. Klaszcze, po czym prosi dzieci, żeby powtórzyły za nim. Zaprasza chętne dziecko, aby teraz ono powiedziało i pokazało, co potrafi, a pozostałe dzieci będą mogły powtórzyć. Wzmacnianie samooceny dzieci poprzez skupienie uwagi na ich umiejętnościach i mocnych stronach.
8. Zabawa dydaktyczna „Malarskie kolory”. Dzieci swobodnie poruszają się po sali. N. gra na tamburynie i wymienia po kolei nazwy różnych kolorów. Po usłyszeniu nazwy koloru (np. żółty) dzieci rozbiegają się po sali i szukają czegoś, co ma taki kolor. Następnie N. wymienia kolejny kolor. Utrwalenie nazw kolorów oraz orientacji przestrzennej.
9. Quiz: prawda czy fałsz. N. wypowiada zdania na temat różnych zawodów, a dzieci decydują, czy dane zdanie jest prawdziwe, czy fałszywe. Przykładowe pytania do quizu: Krawiec szyje buty. (fałsz) Lekarz leczy ludzi. (prawda) Strażak gasi pożar. (prawda) Muzyk prowadzi tramwaj. (fałsz)

29.06.2020r. – poniedziałek - temat: Kolory wokół nas.

CELE:

- rozpoznawanie i nazywanie kolorów tęczy
 - poznawanie różnych odcieni danego koloru
 - pokazanie, że ten sam kolor występuje w różnych przedmiotach/obiektach przyrodniczych
 - ćwiczenie percepcji wzrokowej
 - ćwiczenia w liczeniu
 - doskonalenie umiejętności grupowania obiektów według podanego kryterium
 - ćwiczenie logicznego myślenia.
1. Zabawa dydaktyczna „Detektyw kolorów”. N. wyjaśnia znaczenie słowa detektyw. Każde z dzieci otrzymuje kartonik z kodem i odczytuje go na głos. Są to zakodowane graficznie cechy przedmiotu – kształt i kolor . Polecenie do zadania brzmi: Odszukaj przedmiot, który ma taki sam kształt i kolor jak kod na kartoniku. Ćwiczenie spostrzegawczości, nauka dostrzegania pojedynczych cech przedmiotów, utrwalenie nazw kolorów.

2. Dzieci losują po jednej kolorowej kartce. Siadają w kręgu. N. recytuje teksty zagadek, których rozwiązaniem są nazwy kolorów. Dzieci nie podają głośno rozwiązania zagadki, tylko na hasło N. podnoszą do góry kartkę w odpowiednim kolorze. Dopiero

wtedy wymawiają głośno jego nazwę, a N. kładzie na środku kręgu planszę w tym kolorze. Ten kolor mają pyszne soki: marchewkowy i dyniowy, z pomarańczy, mandarynki. Lubią go niezwykle chłopcy i dziewczynki. (pomarańczowy) Lata mały motyl po zielonej łące. „Chciałbym być tak piękny jak wiosenne słońce! Powiedzcie mi dzieci, to zagadka wielka: Jaki kolor złapać muszę w swe skrzydełka?” (żółty) To barwa przyrody – listków, żabki, trawy. Jaki to jest kolor? Czy jesteście ciekawy? (zielony) Następnie N. prosi dzieci, żeby ułożyły plansze w następującej kolejności: plansza czerwona, plansza pomarańczowa, żółta, zielona, niebieska, granatowa, fioletowa. Co wam przypomina ten układ kolorów? Co tak wygląda? Ile kolorów ma tęcza? Doprowadzenie do zrozumienia, ile kolorów i jakie ma tęcza.

3. Zabawa dydaktyczna „Gra w kolory”. Każde dziecko kładzie na podłodze wylosowaną wcześniej kolorową kartkę i mówi, w jakim jest ona kolorze. Zadanie 1. N. podaje polecenie: Rozejrzyjcie się uważnie dookoła. Poszukajcie w sali zabawki/przedmiotu w takim samym kolorze jak wasza kartka. Przedmiot nie może zawierać innych kolorów. Musi być cały w tym samym kolorze, np. czerwonym. Połóżcie znaleziony przedmiot na kartce. Ten, kto znajdzie najwięcej przedmiotów, wygrywa. Dzieci wykonują zadanie w wyznaczonym czasie. Z pomocą N. przeliczają przedmioty i ustalają, kto wygrał. N. pyta: Czy wszystkie odszukane przez was przedmioty mają taki sam kolor jak kartka?. Dzieci wyszukują przedmiot w kolorze identycznym jak kartka. Czy dobrze widać ten przedmiot na kartce? A pozostałe? Czym się różnią? N. zwraca uwagę dzieci na różne odcienie tego samego koloru. Zadanie 2. N. rozkłada na podłodze kilka małych obręczy. Podaje polecenie: Wyszukajcie wśród wszystkich znalezionych przedmiotów ułożonych na waszych kartkach takie, które mają identyczny odcień. Następnie połóżcie przedmioty o takim samym odcieniu w jednej obręczy. Porównywanie odcieni oraz sprawdzanie przez kolegów prawidłowości wykonania zadania. Zadanie 3. N. podaje polecenie: Powiedzcie, jakiego koloru jest najwięcej wokół nas. Jak możemy to sprawdzić? Dzieci przeliczają przedmioty i porównują liczebność zbiorów.
4. Zabawa ruchowa „Kolorowe baloniki”. Dzieci w parach odbijają kolorowy balonik, tak aby nie spadł na podłogę.

30.06.2020r. – wtorek - temat: Wakacyjne czary-mary.

CELE:

- nauka tworzenia barw i ich odcieni w wyniku mieszania kolorów
 - rozwijanie zainteresowania dziełami sztuki
 - kształtowanie wrażliwości estetycznej
 - nauka uważnej obserwacji
 - wdrażanie do łączenia przyczyny ze skutkiem
 - nauka wnioskowania o efektach samodzielnych doświadczeń.
1. Zabawa „Kto znajdzie – wygrywa!”. N. rozkłada na stoliku kawałki kolorowych włóczek i tasiemek. Zadaniem dzieci jest wyszukanie trzech kawałków w takim samym kolorze. Kto prawidłowo wykona zadanie, wygrywa. Ćwiczenie percepcji wzrokowej, rozpoznawanie i nazywanie kolorów.
 2. Zabawa badawcza „Wirujące bączki”. Dzieci otrzymują tekturowe krążki o średnicy 10 cm. Kolorują kredką, malują farbą lub wyklejają papierem kolorowym części krążka na dowolne kolory. Następnie z pomocą N. zatemperowanym ołówkiem przebijają krążek pośrodku i – pozostawiając w nim ołówek – puszczają go w ruch. Obserwują, co się dzieje z kolorami. Nauka uważnej obserwacji, dostrzeganie łączenia się kolorów podczas wirowania oraz nazywanie koloru powstałego w wyniku tego połączenia. Doskonalenie umiejętności wykonywania zadań zgodnie z instrukcją.
 3. Rozmowa wprowadzająca. Nawiązanie do zabaw z dnia poprzedniego z kolorami i ich odcieniami. Przypomnienie nazw kolorów. Próba odpowiedzi na pytania: Skąd się biorą kolory? Kto w swojej pracy wykorzystuje barwy?.
 4. N. prezentuje w podanej kolejności obrazy wybitnych malarzy (może również przygotować pokaz multimedialny). Błękitny Edwarda Dwurnika i Żółty dom Vincenta van Gogha. Rozmowa na temat obrazów. Przykładowe pytania: – Którego koloru jest najwięcej? – A którego najmniej? – Co według was przedstawia ten obraz? Doprowadzenie do spostrzeżenia przez dzieci barw dominujących na obu obrazach. Krowa Wassilego Kandinskiego. Rozmowa na temat obrazu. Przykładowe pytania: – Czy tutaj także najwięcej jest jednej barwy? – Ile jest kolorów na tym obrazie? – Co przedstawia ten obraz? (zabawa w skojarzenia) – Jakie zwierzę ukrył malarz na tym obrazie? (zabawa w skojarzenia) Nadawanie tytułów obrazom przez dzieci, a następnie podanie przez N. tytułów nadanych przez autorów.

5. Zabawa badawcza „Kolorowe czary-mary”. Dzieci mieszają na kartkach papieru farby w kolorach podstawowych: żółtym, czerwonym i niebieskim. Nazywają barwy pochodne.
6. Zabawa badawcza „Ile jest odcieni czerwieni?”. Każde dziecko maluje zestaw sześciu kartoników na czerwono, próbując uzyskać wiele odcieni czerwieni poprzez mieszanie farby czerwonej z białą. Następnie układa swoje kartoniki od barwy najjaśniejszej do najciemniejszej. N. pyta dzieci: Jakie są odcienie na waszych kartonikach? Spróbujcie je policzyć.
7. Rozmowa podsumowująca. Przykładowe pytania: – Dlaczego kolory są potrzebne? – Jaki byłby świat bez kolorów?
8. „Barwny świat”. Wspólne malowanie pracy inspirowanej utworem Akwarium – nakrapianie dużego arkusza farbami, a następnie rozdmuchiwanie farb przez słomki. Obserwowanie łączenia się kolorów. Odszukiwanie w powstałych plamach barw podstawowych i pochodnych. Próby nazywania powstałych kształtów.
9. Wspólne sprzątnięcie po zakończonej pracy.

Opracowały:

mgr Beata Burzyńska i mgr A. Rodzaj